

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Romana Fremra a soudců Mgr. Jana Podaného a Mgr. Jany Kajzrové ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce] zastoupený advokátem [údaje o zastupci]

proti

žalované: [osobní údaje žalované]
zastoupená advokátkou Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

o zaplacení 18 100 Kč s přísl.

o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Berouně č.j. 18 C 87/2020-170 ze dne 28.1.2021 ve znění opravného usnesení Okresního soudu v Berouně č.j. 18 C 87/2020-197 ze dne 27.5.2021

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 19 452 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Berouně č.j. 18 C 87/2020-170 ze dne 28.1.2021 ve znění opravného usnesení Okresního soudu v Berouně č.j. 18 C 87/2020-197 ze dne 27.5.2021 (dále jen, „rozsudek soudu prvního stupně“) bylo rozhodnuto, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 18 100 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 18 100 Kč od [datum] do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok I.), a že žalovaná je povinna do

tří dnů od právní moci rozsudku uhradit žalobci na náhradě nákladů řízení 26 167,53 Kč, k rukám advokáta (výrok II.).

2. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že žalobce u žalované elektronicky vsadil dne [datum] ve 4:16 hodin prostřednictvím webové aplikace dvě sázky na utkání počítačové hry [příjmení] [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno] mezi týmy [anonymizována dvě slova] a [anonymizována dvě slova], přičemž vsadil na vítězství týmu [anonymizována dvě slova], který skutečně vyhrál. Začátek hry, na níž byla vypsána kurzová sázka, byl původně stanoven na 4:15 hodin. Skutečný začátek zápasu ale není evidovaný v žádné autorizované databázi. Sázky označené PRE MATCH a sázky označené LIVE se u žalované tehdy přijímaly přes samostatné záložky/okna aplikace, tedy tak, že hráč před vlastní sázkou nejprve vybere, zda bude sázet PRE MATCH sázku nebo LIVE sázku a až výběrem příslušného okna aplikace může rozkrýt jednotlivé sázkové příležitosti a provést sázku. V daném případě se jednalo o dvě sázky vsazené v okně aplikace pro LIVE sázky v celkové výši 9 050 Kč (2 x 4 525 Kč), což bylo uvedeno na sázence, a to při kurzu 3,0 zajišťujícím žalobci zisk v případě správného tipu celkem 18 100 Kč. Žalovaná žalobci připsala výhru, kterou však následně odepsala s odkazem na ustanovení § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu s odůvodněním, že v době přijetí sázenky bylo možné na daný zápas vsadit způsobem, který by při vhodně zvolených vkladech (výši sázek) umožňoval jistou výhru (tzv. surebet), a proto došlo ke zrušení sázek a vrácení vkladů. Skutečnost, že kurzy žalovanou vypsanych sázek umožňovaly při vhodně zvolených vkladech sázek na uvedený zápas jistou výhru, je nesporná. Došlo k tomu tak, že bylo možné vsadit u žalované v jednom okamžiku na stejnou příležitost sázku označenou PRE MATCH a současně sázku označenou LIVE, a to s rozdílnými kurzy. Žalobce však ze svého uživatelského účtu nevsadil na tento zápas způsobem, který by mu umožnil jistou výhru, žalovaná to ani netvrdila, šlo pouze o objektivní (potenciální) možnost takového způsobu sázky.

3. Z Herního plánu žalované pro Internetové kurzové sázky schváleného Ministerstvem financí ČR rozhodnutím čj. MF [číslo] ze dne [datum] a účinného od 9.3.2017 (dále též jen, „Herní plán“) pro provozování internetové kurzové sázky soud prvního stupně mimo jiné zjistil, že podle § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu se Sázky ruší a Vklady se budou vracet, jestliže Kurzy na Příležitosti byly zadány, z důvodu selhání výpočetní techniky či lidského faktoru v takovém poměru, že jejich kombinací s jinými Kurzy lze dosáhnout jisté Výhry.“ Dále bylo soudem prvního stupně zjištěno, že dne [datum] byly žalovanou vypsány sázky na zápas volejbalové ženské extraligy mezi týmy KP [obec] a VK [obec], které rovněž při vhodně kombinaci vkladů umožňovaly jistou výhru, avšak v tomto případě, ač na zápas bylo žalobcem vsazeno, ke zrušení sázek a vrácení vkladů nedošlo.

4. Po právní stránce soud prvního stupně věc posoudil podle § [číslo] odst. 1 a § 2883 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“), ve spojení s § 3 odst. 1 a dále s § 27 a násl. zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen, „ZHH“), který je zákonem speciálním. V obsáhlém odůvodnění uzavřel, že žalobce v daném vztahu vystupoval jako spotřebitel (§ 419 o.z.), přísluší mu proto i ochrana spotřebitele podle § 1813 a násl. o.z. Proto dospěl k závěru, že nárok žalobce na výplatu výhry je dán. Zdůraznil, že žalovaná sama připustila, že hráčům je umožněno provést sázku před zahájením zápasu i v okně LIVE sázek. Žalovaná je tím, kdo určuje začátek a konec příjmu sázek, je proto na žalované, aby zajistila, že nejpozději v době, kdy umožní uzavření sázky na sázkovou příležitost skupiny LIVE, resp. v LIVE okně, bude uzavřena možnost uzavřít PRE MATCH sázku. Pokud tak neučinila, sama způsobila, že došlo k situaci možné jisté výhry, a tato skutečnost nemůže jít k tíži sázejícího. Takovou situaci lze na straně žalované považovat za vadné plnění, z něhož nemůže těžit, a to ani s odkazem na ustanovení § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu. V tomto rozsahu pak lze považovat ustanovení § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu ve smyslu ustanovení § 1813 o.z. za nepřiměřené a výslovně zakázané ve smyslu ustanovení § 1814 písm. a) a g) o.z. Uživatel není schopen ověřit, pokud by neproověřil obě okna, zda žalovaná neumožňuje v jeden okamžik vsadit na jednu sázkovou příležitost sázku

v obou oknech. To vše za situace, kdy sama žalovaná uvedla, že vypisuje denně i několik tisíc různých sázkových příležitostí. Uzavírá-li hráč sázku v okně LIVE, je v dobré víře, že ji uzavírá se všemi parametry, které mu jsou pro LIVE sázky dány (např. zákaz stornování sázky či možnost automatické sázky). Soud prvního stupně odkázal i na § 35 ZHH, podle kterého je žalovaná povinna stanovovat kurzy centrálně, tedy mít pod centrální kontrolou zadávání sázkových příležitostí, včetně opatření, aby situaci, že sama vyvolá situaci jisté výhry, eliminovala. Soud prvního stupně neakceptoval, že rušení sázek je odrazem principu fair play, když v případě situace jisté výhry se ruší veškeré sázky bez ohledu na to, zda jde o sázky výherní či o prohrané. Poté, co žalobce doložil jinou situaci, kdy žalovaná vypsala sázky, které vytvořily situaci jisté výhry, aniž by však došlo k jejich zrušení, totiž žalovaná připustila, že kontrola situací jistých výher probíhá až dodatečně podle určitých kritérií. Z toho soud prvního stupně dovodil, že uvedené ustanovení Herního plánu žalovaná aplikuje pouze na základě jí stanoveného klíče a nikoliv absolutně. V tomto postupu žalované lze pak spatřovat postup zakázaný ustanovením § 1814 o.z., kdy je podnikateli zakázáno, aby o své vůli změnil práva či povinnosti stran, v tomto konkrétním případě projevující se nastavením limitů pro aplikaci ustanovení § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu. Nepřisvědčil ani námitce žalované, že žalobce je jako aktivní hráč schopen aktivně vyhledávat situace jisté výhry, o čemž měla svědčit žalobcem prezentovaná situace jisté výhry ze dne [datum], a že žalovaná má právo se před praktikami hráčů vyhledávajícími chyby v zadání sázkových příležitostí takto bránit, neboť v případě, že dojde k vypsání sázek umožňujících jistou výhru při vhodné výši vkladů, již nejde o situaci předvídanou ustanovením § 3 zákona o hazardních hrách, tedy, že návratnost sázky se nezaručuje. Opět zdůraznil, že tím, kdo zadává jednotlivé sázkové příležitosti, vypisuje kurzy a stanovuje kurzovou strategii, je právě žalovaná. Vyhledávání nejvýhodnějších sázkových příležitostí je jedním z principů sázkových her. Jiná situace by bezesporu nastala v případě, že by hráč situaci jisté výhry sám vyvolal, či ji jinak způsobil (např. hackerským útokem) či jistou sázku skutečně vsadil (tedy využil by kombinaci vkladů na jednotlivé sázkové příležitosti, jež by mu jistou výhru zaručily), což se v daném případě nestalo a ani žalovaná nic takového netvrdila (s výjimkou obecné roviny, že se mohou hráči mezi sebou domluvit a jistou sázku provést z různých hráčských účtů). Situace jisté výhry je situací, kterou lze matematicky modelovat, tedy lze určit, zda při vypsání konkrétních sázek lze při konkrétní výši sázek dosáhnout jisté výhry. Pokud jde o tvrzenou závaznost schváleného Herního plánu, jako normativního správního aktu, soud prvního stupně uzavřel, že je ve smyslu čl. 95 Ústavy vázán zákonem a mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu, a je oprávněn posoudit soulad jiného právního předpisu se zákonem nebo s takovou mezinárodní smlouvou a že Herním plánem není vázán ani podle § 135 odst. 1 o.s.ř. Soud prvního stupně shledal z uvedených důvodů aplikaci § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu na projednávaný případ jako rozpornou se zákonem a proto při rozhodnutí podle uvedeného ustanovení nepostupoval. Žalobce vsadil na nejistou událost v budoucnu, jeho sázka se v budoucnu ukázala správnou, a vznikl mu proto nárok na vyplacení výhry dle kurzu jím uskutečněné sázky, včetně zákonného úroku z prodlení od splatnosti. Podle úspěchu pak přiznal žalobci náhradu nákladů žalobci v plné výši.

5. Proti rozsudku podala včasné odvolání žalovaná. Skutková zjištění soudu prvního stupně v zásadě nezpochybňovala. V tomto směru namítla jen to, že soud měl objasnit zvyklosti v oblasti pravidel a vyhodnocování kurzové sázky a tím objasnit i opodstatněnost zařazení § 19 odst. 1 písm. d) do Herního plánu žalované, neboť výklad toto ustanovení je zásadní pro právní posouzení nároku žalobce. K tomu žalovaná navrhovala před soudem prvního stupně provedení důkazu stanoviskem Celního úřadu pro [příjmení] kraj, jako orgánu státního dozoru na poli internetové kurzové sázky, a dále pak dokazování herními plány [právnická osoba] a.s., [právnická osoba] a [právnická osoba], kdy tyto společnosti, společně s žalovanou, představují bez mála 100 % trhu internetových kurzových sázek v ČR, a odkázala na § 10 o.z. Dále uvedla, že předmětné sázky nebyly LIVE, tj. živé kurzové sázky ve smyslu zákona, ale běžné sázky (tzv. PRE MATCH), protože byly nabrány před zahájením předmětné sázkové události, což ale, dle názoru žalované,

nemá vliv na podstatu sporu. Žalovaná zejména nesouhlasila s právním posouzením věci. Odkázala na sporné ustanovení Herního plánu a dále na § 3, 7, 8 a 27 ZHH. Akcentovala hledisko rovného postavení všech sázejících, a to i těch, kteří vsadili opačný tip, což zásadním způsobem vstupuje do posuzování nerovnováhy práv nebo povinností žalované a žalobce, na jehož smluvní straně stojí rovněž skupina sázejících, jimž je použito § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu na předmětnou situaci ku prospěchu. Nelze učinit závěr, že zrušení sázek je pro žalovanou jednoznačně pozitivní a představuje výhodu vůči spotřebitelům/sázejícím, neboť žalovaná přichází o zaplacené sázky, jež se vrací všem sázejícím, a to i sázky, jež by sázející jinak prohráli. Soud prvního stupně dále podle žalované nevzal v úvahu § 8 ZHH, který upravuje právní statut Herního plánu žalované, kdy žalované toto ustanovení dává pravomoc určit pravidla hazardní hry. V praxi, resp. v rámci povolovacího procesu k získání povolení pro provozování internetové kurzové sázky, jsou tato pravidla podrobena uvážení a korekci ze strany Ministerstva financí ČR a musí za všech okolností platit pro všechny účastníky kurzové sázky bez ohledu na to, zda jim je (zrovna) ku prospěchu či k nepospěchu. Ustanovení § 3 odst. 1 ZHH soud prvního stupně označil za podstatné, ale při posouzení přiměřenosti § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu nepřihlédl ve smyslu § 1813 o.z. k jeho základní tezi, že návratnost sázky nesmí být zaručena, jinak se nejedná o hazardní hru. Proto se sázky ruší a vklady se budou vracet, jestliže kurzy na příležitosti byly zadány z důvodu selhání výpočetní techniky či lidského faktoru v takovém poměru, že jejich kombinací s jinými kurzy lze dosáhnout jisté výhry. Žalovaná se ztotožnila se závěrem soudu prvního stupně, že se na vztah žalobce a žalované vztahují rovněž ustanovení na ochranu spotřebitele, nicméně ZHH je zákonem speciálním. Není podmínkou, že by každé herní pravidlo muselo být zcela zásadně a důsledně promítnuto do herní aplikace. Ustanovení § 35 ZHH, týkající se povinnosti žalované stanovovat kurzy centrálně, na tomto závěru nic nemění a je vztahu k předmětu sporu zcela irelevantní, neboť tato povinnost byla žalovanou v dané situaci bez zbytku splněna, a nejednalo se tedy o protiprávní stav. Není přítom na soudu, aby posuzoval technické možnosti aplikace, zda je či není možné, aby herní pravidlo dle § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu bylo zajištěno technicky. K situaci jisté výhry došlo v důsledku souhry několika zcela nestandardních skutečností, v důsledku selhání výpočetní techniky i lidského faktoru, jež nebylo možno předvídat, a tedy ani naprogramovat. Ze strany žalované nejde o vadné plnění. Závěr soudu, že o situaci jisté výhry se nemůže jednat v případě, že žalobce sám nevsadil druhou sázku, jež byla součástí takové jisté výhry, a že tedy žalovaná nemůže prokázat, že si byl žalobce situace jisté výhry vědom, je zcela v rozporu s uvedeným herním pravidlem a dále s logikou věci, pro kterou bylo toto herní pravidlo do Herního plánu zařazeno. Podle žalované je zřejmé, že pokud by se pravidlo vztahovalo pouze na jistou výhru dosaženou jedním sázejícím, bylo by nasnadě toto pravidlo obejít dohodou dvou sázejících nebo vsazením z jiného účtu, k němuž má tentýž sázející přístupové údaje (ačkoliv to ZHH zakazuje). Dohodu sázejících ale nelze vyloučit, naopak je součástí herní taktiky a herní zábavy. K tomuto tvrzení žalované soud prvního stupně vůbec nepřihlédl. Sporné ustanovení Herního plánu představuje legitimní nástroj hlídání rizik podnikání žalované. Pro názornost popsala situaci, v níž by k možnosti vsazení jisté výhry u žalované došlo a dva sázející by si vsadili statisícové částky na jistou výhru, jež jsou schopni pohlídat, jak ostatně prokázal sám žalobce v průběhu řízení, a v důsledku toho by žalovaná musela vyplatit jistou výhru a došlo by tak ke značné ztrátě na její straně, a to bez jakéhokoliv herního rizika na straně sázejícího, třeba i žalobce, tedy bez naplnění zákonných znaků hazardní hry. Proto ustanovení § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu podle žalované nepředstavuje zakázané ujednání ve smyslu § 1813 a násl. o.z., neboť tato nerovnováha práv a povinností stran je vynucena specifickou povahou kurzového sázení. Zdůraznila, že § 1815 o.z. umožňuje, aby se spotřebitel tohoto pravidla dovolal za jiné situace a domáhal by se naopak jejího zrušení a vrácení beztak ztracené sázky. Takový dvojitý a tedy účelový výklad nastalé situace by vedl podle žalované k naprosté zvlášti ohledně výkladu pravidel Herního plánu a k zániku fair play a v extrémním případě i k zániku podnikání žalované. Na tom nezmění nic ani argumentace žalobce ohledně jiné situace jisté výhry ze dne [datum], kdy mu sázka představující jistou výhru vrácena nebyla. Tento

argument považuje žalovaná za zcela irelevantní ve vztahu k projednávané věci, neboť neprokazuje nic o praxi či herní bilanci žalované, byť může jít o situaci, kdy žalovaná upřela žalobci nárok, který mu po právu náležel. To však není předmětem řízení a nelze z této skutečnosti vyvozovat tak závažné důsledky, jaké jí přiznal soud prvního stupně. Nejde o nedovolenou obchodní praktiku podle § 4 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb. o ochraně spotřebitele. Proto navrhla změnu rozsudku soudu prvního stupně tak, že žaloba bude zamítnuta.

6. Žalobce ve svém vyjádření uvedl, že v dobré víře vsadil na jeden tým, který vyhrál, nicméně žalovaná odebrala žalobci výhru, protože sama vypsala kurzy, které považuje za chybné. O výhře nepochybně rozhodla v plném rozsahu náhoda, resp. neznámá okolnost – výkon jednoho ze soutěžících týmů. Žalobce tedy neměl zajištěnou výhru bez ohledu na výsledek. Pokud by tým [anonymizována dvě slova] prohrál, žalobce by o veškeré své prostředky přišel. Žalobce ale tipnul správně výsledek utkání, nijak nepochybil, zatímco žalovaná své pochybení při vypsání kurzů přiznává. Výsledkem jednání žalované je přesto odebrání výhry na straně žalobce a vykrytí komerční ztráty žalované. Naproti tomu dne [datum] žalobce vsadil na utkání volejbalu žen, výsledek správně netipnul a sázka byla vyhodnocena jako proherní, přičemž vklad mu vrácen nebyl. Podle žalobce v obou případech došlo k naplnění situace, „jisté výhry“ předvídané § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu: z důvodu selhání výpočetní techniky či lidského faktoru na straně žalované bylo možné rozložit sázky tak, aby jejich kombinací s jinými kurzy šlo dosáhnout jisté výhry. Zároveň však žalobce nerozložil sázky tak, aby byla dosažena jistá výhra, protože žalobce vsadil v obou případech pouze na jeden možný výsledek. Je proto s podivem, že žalovaná vyhodnotila stejnou situaci odlišně (avšak vždy v neprospěch žalobce), ačkoli argumentuje objektivním charakterem předmětného ujednání Herního plánu, rovností a dokonce pravidlem fair play. Pokud žalovaná vytýká soudu prvního stupně neprovedení důkazu herními plány ostatních sázkových kanceláří s odvoláním na zjištění, „zvyklostí,“ tak takový důkaz by byl nadbytečný, neboť obchodní zvyklosti jsou dle § 558 o.z. relevantní toliko pro vztahy mezi podnikateli, což není tento případ. Žalobce nesouhlasil ani s odlišným právním posouzením ze strany žalované. S ohledem na okolnosti případu označil jednání žalované jako, „nerovnost pro všechny sázející,“ když žalovaná na účtu žalobce vyhodnotila situaci jisté výhry vždy v neprospěch žalobce. Souhlasil se závěrem soudu prvního stupně, že § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu představuje zakázané ujednání ve smyslu § 1813 o.z., neboť jeho uplatnění založilo v rozporu s požadavkem přiměřenosti významnou nerovnováhu práv v neprospěch žalobce-spotřebitele. Konkrétně je opět třeba přihlídnout k § 3 odst. 1 ZHH, který stanoví základní povahový rys kurzové sázky, že správný tip vyhrává, zatímco § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu umožňuje žalované při jeho aplikaci způsobit významnou nerovnováhu, v tomto případě tím, že žalovaná žalobci odebrala výhru, na kterou by měl mít nárok. Napadený rozsudek opírá své odůvodnění rovněž o § 5 o.z., konkrétně o skutečnost, že žalovaná se veřejně prezentuje jako lídr na trhu vytvářející vlastní řešení a udávající trendy, nicméně tomuto standardu (odborné) péče nedostála, a proto by její pochybení mělo jít k její tíži. Proto navrhl potvrzení rozsudku soudu prvního stupně.

7. Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, oprávněnou osobou a proti rozhodnutí soudu prvního stupně, proti kterému je odvolání přípustné, přezkoumal v rozsahu podaného odvolání rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 212 a § 212a odst. 1, 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen, „o.s.ř.“) a shledal odvolání žalované neopodstatněným.

8. Z obsahu spisu vyplývá, že skutkové závěry soudu prvního stupně zcela ob stojí, skutková zjištění soudu prvního stupně ostatně nebyla mezi stranami sporná. Odvolací soud proto zcela odkazuje na odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně co do jednotlivých dílčích zjištění a závěrů učiněných z předložených listin a z nesporných tvrzení, aniž by tyto závěry opakoval (viz výše).

9. Za podmínek § 213 o.s.ř. odvolací soud pouze doplnil dokazování (navíc) k otázce tvrzených, zvyklostí“ v oboru, jak žalovaná namítala již před soudem prvního stupně (včas). Z předložených herních plánů [právnícká osoba] a.s., [právnícká osoba] a [právnícká osoba] v tomto směru vyplývá, že na situaci tzv., jisté výhry“ pamatují herní pravidla i u jiných provozovatelů kurzových sázek, než je žalovaná, jejich formulace sice není zcela shodná, ale je obdobná. U [právnícká osoba], a.s. jde o ustanovení § 18 odst. 1 písm. m) herního plánu, podle kterého bude uzavřená sázka zrušena a přijatý vklad bude sázejícím mu vrácen,, dojde-li technickou nebo jinou chybou k situaci, kdy nabízené kurzy na jednu sázkovou událost umožňují sázejícímu tzv. jistou výhru“ (například, že by sázející při vhodném rozložení sázek na jednotlivé sázkové příležitosti dané sázkové události získal možnost vyšší výhry, než byl součet příslušných sázek, a to při uzavření kurzové sázky,, byť i jen na jednu sázkovou příležitost dané sázkové události“). Stejně pravidlo platí i u společnosti [právnícká osoba] podle § 14 odst. 1 bod 2. herního plánu. U společnosti [právnícká osoba], jde o § 14 odst. 15 písm. b) herního plánu, podle kterého se sázky ruší nebo jsou neplatné, jestliže,, technickou nebo jinou chybou dojde k situaci, kdy kurzy na jednu sázkovou událost nabízené v čase přijetí sázky umožní účastníkovi hazardní hry tzv. jistou výhru,“ pokud by vhodným způsobem rozložil sázky na více provozovatelem vypsáných sázkových příležitostí dané sázkové události.

10. Z toho je patrné, že jen část herních plánů pamatuje explicitně na situaci uzavření kurzové sázky,, byť i jen na jednu sázkovou příležitost dané sázkové události.“ Herní plán žalované tuto situaci explicitně neřeší, význam je ale stejný. Dále je třeba uvést, že podle všech herních plánů, včetně Herního plánu žalované, je třeba rozlišit situaci, kdy kurzy na příležitosti,, byly zadány v takovém poměru, že jejich kombinací s jinými kurzy lze dosáhnout jisté výhry“ (bez ohledu na příčinu tohoto stavu), a situace, kdy se tak stalo,, z důvodu selhání výpočetní techniky či lidského faktoru“ ev., technickou nebo jinou chybou.“ Jinak by v herním plánu o důvodech vypsání takových („ nesprávných“) kurzů nemuselo být uvedeno nic. Proto je třeba si klást otázku, co se míní uvedeným,, selháním“ (chybou), neboť již samotné vypsání (existence) rozdílných kurzů na tutéž příležitost v jeden okamžik, navíc v takovém poměru, že jejich kombinací lze dosáhnout jisté výhry, je,, chybou“ sázkové kanceláře (viz níže).

11. Odvolací soud se dále zaměřil za přesné zjištění, proč uvedená situace (možnost jisté výhry, tzv. surebet) dne [datum] u žalované vůbec nastala. K tomu provedl nad rámec dosud nesporných tvrzení výslech svědka [příjmení]. Je sice pravdou, že žalovaná před soudem prvního stupně navrhovala výslech,, bookmakera“ (blíže neurčeného), zatímco uvedený svědek je u žalované,, vedoucím oddělení řízení rizik,“ podle názoru odvolacího soudu ale nejde o nepřípustnou novotu v odvolacím řízení, a to i proto, že soud prvního stupně se touto otázkou (dostatečně podrobně) nezabýval (viz § 205 o.s.ř.). K tomuto výslechu lze dále poznamenat, že uvedený svědek, byť je letitým zaměstnancem žalované a v tomto směru může mít zájem na jejím úspěchu v řízení, vypovídal zcela spontánně a věrohodně, upřímně se snažil zodpovědět otázky soudu i stran, bez vyhýbavých odpovědí, zamlčování údajů apod., a to až na samou hranici zachování obchodního tajemství žalované. O pravdivosti jeho výpovědi proto odvolací soud nemá žádnou pochybnost.

12. Z výpovědi uvedeného svědka odvolací soud zjistil, že volbu sázkových událostí a jednotlivých příležitostí, které vypíše pro zájemce z řad sázkařů, provádí žalovaná. Kurzy ale vytváří sama jen částečně, jinak kurzy podle své volby přebírá (případně pak i výsledek) od externích dodavatelů, v daném případě od dodavatele,, [anonymizováno]“ (zkratka BG), sama je pak může upravovat. Při přebírání kurzů nejprve musí dojít ke,, spárování dat“ (externího dodavatele a žalované) tak, aby bylo jasné, že jde o,, tentýž zápas“ (konkrétní zápas konkrétních soupeřů). V daném případě šlo o dva zápasy hrané za sebou mezi stejnými týmy, které se,, často“ vypisují tak, že hraje,, A proti B a pak B proti A,“ přičemž mezi těmito zápasy,, byla asi jen 1 hodina.“ Oproti systému žalované měl externí dodavatel prohozené týmy, což systém dokáže odhalit a,, automaticky zaškrtné příznak pro prohození dat (swap).“ Tím se automaticky prohodí i

přebírané kurzy a pak i (přebírané) výsledky. V systému žalované ale byl evidován i jiný čas začátku zápasu, a proto došlo chybně k automatickému spárování druhého zápasu externího dodavatele, na první zápas žalované a, zbytek dat se nespároval vůbec.“ K tomu (mimo jiné) v systému žalované funguje, provozní služba,“ (lidská obsluha), a to v režimu 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. V daném případě příslušný pracovník následně provedl ruční napárování uvedených zápasů tak, aby, první byl napárován na první a druhý na druhý,“ ale u toho prvního zápasu omylem, nechal zaškrtnutý ten příznak pro prohození dat,“ což, způsobí, že na vítězství týmu A je kurz, který patří na vítězství týmu B.“ To nastalo jen u prvního zápasu, u druhého k prohození dat nedošlo, protože, systém“ při neexistujícím (automatickém) spárování, tento příznak nevyznačil,“ protože v základním nastavením systému je tento příznak vypnutý. K tomu svědek předložil i sjetinu ze systému žalované, která uvedené skutečnosti týkající se přebírání kurzů a ručního přepárování dat potvrzuje.

13. Dále svědek uvedl, že nabídka kurzů na sázkové příležitosti je u žalované, dvojí.“ Jednak jde o předzápasové (PRE MATCH) sázky a o LIVE sázky. Na to jsou v systému dvě záložky, reálně jsou ale v okně LIVE sázek vypisovány příležitosti, třeba i 10 minut před začátkem,“ přičemž, takto bylo i v daném případě,“ protože, to tak klienti chtějí.“ Proto bylo možné vsadit, v obou oknech na stejný zápas.“ Není to možné, na jeden tiket,“ ale na dva tikety to možné je, resp., tehdy bylo.“ Tehdy navíc šlo u žalované, o dva oddělené světy vytváření příležitostí a kurzů, které nebyly propojené, dělal to i jiný okruh lidí.“ Ke sjednocení předzápasových sázek a live sázek došlo v [anonymizováno], někdy v roce 2018 nebo 2019, byl to hodně velký projekt.“ K situaci tzv. surbetu došlo v daném případě podle svědka proto, že příležitosti se vypisovaly, paralelně“ (rozuměno stejné příležitosti v okně aplikace pro PRE MATCH i v okně pro LIVE sázky), že kurzy v předzápasových sázkách byly žalované („naše“), protože je nepřebírala od dodavatele, a proto se chyba spočívající v prohození dat nestala, zatímco v systému LIVE sázek u prvního zápasu, došlo k prohození dat od externího dodavatele.“ To, že bývají různé kurzy, se stává,“ ale tady byly kurzy (navíc), moc vysoké“ (vyšší než 2), což byl třetí problém. V praxi se nestává, že by došlo, při posunu časů ke spárování nesprávných zápasů,“ to byla náhoda, stejně jako se nestává, že dojde k chybě při ručním párování, to byla podle svědka, také náhoda.“ Žalovaná má, snahu vyvinout software tak, aby byl tzv. blbovzdorný, ale větší nebo přísnější kontrola může být paradoxně i kontraproduktivní.“ [ulice] problém vzniku tzv. surbetu byl podle svědka, v tom, že nebyly spárované zápasy předzápasových sázkách a LIVE sázkách.“ Na tento případ přišli, dodatečně.“ Probíhá to tak, že se objeví, nějaké podezřelé okolnosti,“ např. že sází určití klienti nebo je riziková výše sázek nebo se všichni soustředí na sázení jen na jednu z možností apod. V daném případě situaci, zachytila služba,“ přičemž, původní verze byla taková, že došlo k chybě už u dodavatele,“ ale nakonec zjistili, že, chyba byla u žalované“ (viz výše).

14. V současné době již podle svědka není možné u žalované vsadit paralelně předzápasovou sázku a LIVE sázku v jeden okamžik, sázky na sebe navazují, došlo i ke sjednocení kurzů, takže kurzy z předzápasových sázek se nejprve, propíší do LIVE sázek, kde se potom dále mění v průběhu hry. Ke sjednocení kurzů došlo, někdy v průběhu roku 2018 nebo 2019“ ale to, že je možné v jeden okamžik vsadit jen předzápasovou sázku nebo LIVE sázku, to platí, až od srpna 2021“ Dále svědek uvedl, že, automatická kontrola situací jisté výhry se neprovádí,“ většinou se na takovou situaci, přijde zpětně a kontrola se provádí ručně,“ např. pokud sázková kancelář, více prohrála, tedy že musí vyplatit více, než kolik přijala sázek.“ Sledují se, více proherní, než výherní situace,“ nesleduje se, všechno.“ Kontroly se provádějí, z různých důvodů,“ není dána žádná pevná částka, která by odůvodňovala kontrolu sázek. Může se tedy stát, že k situaci tzv. surbetu dojde, aniž by se takové podezřelé okolnosti objevily, a pak je možné, že na situaci tzv. surbetu sázková kancelář, nepřijde.“ Pokud ale tzv. surbet zjistí, tak se, sázky ruší všem.“ Situace tzv. surbetu může být odhalena i na základě reklamace klienta, v zásadě systém nedovoluje, aby v jeden okamžik jeden klient vsadil více než 1 tiket,“ ale někdy se stává, že klient ovládá, více uživatelských účtů a toto omezení obejde a vsadí více tiketů.“ Stížnost na situaci jisté sázky se

objevuje,, tak 1x do měsíce,“ žalovaná pak situaci,, prověřuje.“ K případu tzv. surbetu v praxi dochází, jak svědek odhadl,, tak 1x týdně, maximálně 1x za 2 měsíce.“ V době předmětné sázky byly u žalované denně vypisovány,, tisíce zápasů,“ přičemž,, každý ze zápasů má stovky konkrétních příležitostí sázek,“ jde tedy přibližně o,, stovky tisíc příležitostí denně.“

15. Lze tedy shrnout, že výsledkem uvedeného svědka byla jen prohloubena skutková zjištění soudu prvního stupně. V době přijetí obou sázek žalobce bylo v aplikaci žalované možné (teoreticky, objektivně) na daný (tentýž) zápas vsadit způsobem, který by při vhodně zvolených vkladech (při různé výši sázek na vítězství obou týmů) umožňoval jistou výhru (tzv. surebet). Došlo k tomu tak, že bylo možné vsadit v jednom okamžiku v různých oddělených oknech aplikace na stejnou příležitost jak sázku označenou jako PRE MATCH, tak sázku označenou jako LIVE, ačkoli se zápas ještě nehrál, resp. nebylo jisté, že se už hraje. Dále bylo možné vsadit na stejnou příležitost s rozdílnými kurzy, které navíc byly protichůdné – každý tým na vítězství s kurzem vyšším než 2 (přesně 2,37, u vsazené sázky dokonce 3), tedy,, moc vysoký,“ jak uvedl svědek [příjmení]. [příjmení] [jméno] [příjmení] sázky si totiž žalovaná určovala sama, zatímco odlišný kurz LIVE sázky převzala od externího dodavatele, přičemž při párování dat udělala uvedenou chybu jak při automatickém zpracování, tak při následné,, opravě“ lidskou obsluhou, v jejímž důsledku byl u prvního (předmětného) zápasu kurz na vítězství týmu,, [anonymizována dvě slova]“ vypsan pro,, [anonymizována dvě slova]“ a naopak (šlo o chybný příznak,, swap“). Dále bylo zjištěno, že žalovaná žádné systematické (automatické či ruční) prověřování všech případů jisté výhry neprovádí, prověřuje pouze případy, kde se objeví,, nějaké podezřelé okolnosti“ (zejména v neprospěch herního výsledku žalované), nebo,, stížnosti“ (reklamace) klientů (sázkařů). Proto se může stát, že ke zrušení sázek a vrácení vkladů nedojde, ačkoli případ jisté výhry nastal, což se potvrdilo u sázky žalobce dne [datum].

16. Primárně šlo tedy o chybné nastavení systému vypisování kurzů, které umožnilo jakékoli paralelní sázení na tytéž příležitosti v různých oknech aplikace s rozdílnými kurzy. To bylo podle výpovědi svědka odstraněno až pozdějšími úpravami systému (v letech 2018 až 2021). Sekundárně šlo o individuální selhání aplikace a její lidské obsluhy při párování dat a vypsání kurzů v sekci LIVE sázek. [jméno] chyba v párování v sekci LIVE sázek by se totiž jako jistá sázka (tzv. surbet) nemohla projevit, kdyby paralelně neexistovala ve stejný okamžik možnost vsadit na tutéž příležitost v jiném kurzu v okně PRE MATCH sázek (včetně kurzu potenciálně opačného).

17. Žalobce vsadil ze svého uživatelského účtu právě v sekci LIVE sázek, ale nevsadil na tento zápas opačně též v sekci PRE MATCH, tedy způsobem, který by mu umožnil jistou výhru, ani se na uvedené chybě při vypisování kurzů nepodílel, jak uvedl již soud prvního stupně, a to ani v součinnosti s kýmkoli jiným. Nic z toho žalovaná ani netvrdila, výslovně naopak tvrdila, že to nepovažuje za podstatné a že takový důkaz není možný a dovolávala se objektivní možnosti jisté sázky (zejména při spolupráci více sázkařů nebo při ovládnutí více uživatelských účtů – identit).

18. Z hlediska právního posouzení odvolací soud za uvedené situace v první řadě odkazuje na vyčerpávající odůvodnění spotřebitelského charakteru daného vztahu ze strany soudu prvního stupně. To ostatně sdílí i žalovaná a není třeba nic z toho opakovat. Správný je i odkaz na relevantní ustanovení občanského zákoníku.

19. Podle § 2756 o.z. závisí-li podle ujednání stran prospěch, anebo neprospěch alespoň jedné ze smluvních stran na nejisté události, jedná se o smlouvu odváznou.

20. Podle § 2873 odst. 1 o.z. se sázkou alespoň jedna strana zavazuje vůči druhé plnit výhru, ukáže-li se nesprávným její tvrzení o skutečnosti stranám neznámé nebo ukáže-li se tvrzení druhé strany o této události správným.

21. Podle § 2873 odst. 2 o.z. má-li strana, jejíž tvrzení se ukáže správným, jistotu o výsledku a zatají-li to druhé straně, je sázka neplatná.

22. Podle § 2883 o.z., se nepoužijí ustanovení o nevymahatelnosti pohledávek ze sázky, hry nebo losu a ustanovení o pravomoci soudu výhru snížit na pohledávky ze sázky, hry nebo loterie provozovaných státem nebo podléhajících úřednímu povolení.

23. Podstatou sporu je právní posouzení. Jde o plnění dvoustranné smlouvy, uzavřené mezi žalobcem a žalovanou podle § 2756 o.z. a § 2873 o.z., jejímž obsahem byla shora uvedená sázka žalobce na vítězství jím označeného týmu ve shora uvedeném zápase. Tvrzení žalované, že na straně žalobce stojí další sázející, není v tomto směru přesné. Každý sázející je totiž v samostatném smluvním vztahu se žalovanou a tento princip je prioritní. Smlouva platí, i když by nikdo další nevsadil. Žalobce smlouvu neporušil (nebylo to zjištěno), nevsadil jistou sázku (tzv. surebet) a z dokazování nevyplývalo ani to, že by o této možnosti vůbec věděl. Podle smlouvy šlo o sázku na nejistou událost, přičemž žalobce vsadil na správný výsledek. Žalovaná mu také výhru ve stanoveném kurzu připsala (v zákaznickém účtu), ale následně mu ji zase odebrala, neboť sázky byly „společností zrušeny,“ jak je uvedeno ve vyjádření žalované k předžalobní výzvě.

24. V tomto směru je pravidlo Herního plánu formulováno zdánlivě objektivně, že sázky „se ruší,“ tedy bez dalšího, jen tím, že nastala právní skutečnost předpokládaná v Herním plánu (viz § 19 Herního plánu), reálně ale dochází k rušení sázek až tím, že o tom žalovaná rozhodne, ať již na základě vlastních dodatečných šetření či na základě stížností (reklamací) sázejících, jak popsal svědek [příjmení], a výsledek stěžovateli oznámí (viz § 20 Herního plánu). Zrušení sázek tedy předpokládá věcně opodstatněné právní jednání žalované, kterým se neplatnosti sázky dovolává, jinak se sázky neruší, výhry se vyplácejí a vklady se nevracejí (viz též § 586 o.z.).

25. K námitkám žalované lze dále uvést, že ZHH upravuje hazardní hry a jejich druhy, podmínky jejich provozování, opatření pro zodpovědné hraní a působnost správních orgánů v oblasti provozování hazardních her (viz § 1 ZHH). Jde tedy zejména o veřejnoprávní úpravu hazardních her, která se do soukromého práva zásadně nepromítá (viz též § 1 odst. 1 o.z.). Ve smlouvě se v tomto směru projevuje vydaný Herní plán (viz § 8 ZHH a § 1 Herního plánu), nikoli však jako obchodní zvyklost (§ 558 odst. 2 o.z.), ale spíše jako obchodní podmínky (§ 1751 a násl. o.z.), navíc adhezní (1798 a násl. o.z.).

26. Je to žalovaná, kdo jednostranně určuje Herní plán (pravidla hry), byť schvalovaný příslušným orgánem státu. Tímto schválením samozřejmě nelze vyjmout jednotlivá ustanovení a jejich aplikaci z přezkumu soudu, jak zdůraznil již soud prvního stupně. Žalovaná také stanovuje (samostatně či od externích dodavatelů) kurzy, určuje začátek a konec příjmu sázek, místo příjmu sázek, vytváří sázkovou aplikaci. Je proto na žalované, aby systémově zajistila plnění ustanovení ZHH, na která poukazuje, včetně naplnění § 3 odst. 1 ZHH.

27. Proto je prioritní zajistit, a to nejpozději v okamžiku, kdy žalovaná umožní uzavření sázky na sázkovou příležitost skupiny LIVE, resp. v LIVE okně (není-li ani v této fázi zaručeno, že událost již probíhá, a jde tedy fakticky stále o PRE MATCH sázku, jak žalovaná tvrdila), že kurzy budou po dobu paralelního sázení na stejnou příležitost v různých (dvou či více) oknech aplikace shodné, nebo musí být možnost paralelního sázení zcela uzavřena (ukončením sázek v okně aplikace PRE MATCH), jak se také později u žalované stalo. Jinak jde ze strany žalované skutečně o vadné plnění, v rozporu s centrálním (jednotným) vypisováním kurzů podle § 35 písm. a) ZHH. Účelem uvedeného ustanovení je podle důvodové zprávy „zajištění rovných podmínek hazardní hry a rovné možnosti dosažení výhry v různých místech, kde je provozovatelem nabízena sázková příležitost.“ Podle názoru odvolacího soudu může být dán příjem sázky na „různých místech“ nejen geograficky, ale i technicky, např. v rámci různých oken příslušné sázkové aplikace, jako v tomto případě. Takové herní pravidlo musí být zcela zásadně a důsledně promítnuto do herní aplikace, což se (tehdy) nestalo. Nelze proto přisvědčit tvrzení žalované, že její postup zákon neporušil, popř. že to není pro danou věc relevantní, nebo že soud není oprávněn „posuzovat technické možnosti aplikace.“ Nelze zohlednit ani tvrzení, že (údajně) „to tak klienti chtějí.“ Skutečnost, že žalovaná v době předmětné sázky neměla svou

aplikaci v tomto směru dostatečně funkční, protože takové sjednocení představovalo „velký projekt,“ jak uvedl svědek [příjmení], nemůže být žalované ku prospěchu. Nikdo nesmí těžit z protiprávního stavu, který vyvolal nebo nad kterým má kontrolu (viz § 6 odst. 2 o.z.).

28. Selháním, na které odkazuje § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu, je třeba rozumět jen neočekávanou momentální ztrátu správné (správně nastavené) funkčnosti techniky, v případě člověka pak chybné naplnění stanoveného pracovního úkolu. V daném případě ale zjištěná chyba techniky i lidské obsluhy při párování dat při přebírání kurzu v okně LIVE sázek, ve spojení s rozdílným způsobem tvorby kurzů v okně PRE MATCH sázek a LIVE sázek byla až druhotnou (nikoli samostatnou) příčinou vzniku jisté sázky (tzv. surbetu). To ostatně potvrdil i svědek [příjmení]. Zjevně tedy nešlo ve smyslu uvedeného § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu pouze o důvod spočívající v „selhání výpočetní techniky či lidského faktoru,“ ale též (primárně) o chybu systémovou, předem danou, bez níž by daná situace potenciální jisté sázky (tzv. surbetu) nikdy nevznikla ani při popsáném „selhání,“ resp. mohla vzniknout i z jiných důvodů než popsáným „selháním.“ Popsané „selhání“ by samo o sobě totiž vedlo maximálně k tomu, že by žalovaná vypsalala jeden (pro žalovanou nevýhodný – obrácený) kurz, u kterého by žalobce sázku prostě vyhrál. Důvod pro vznik jisté sázky (tzv. surbetu) a následného zrušení sázky spočíval reálně v tom, že existoval v tomtéž okamžiku ještě kurz jiný, uvedený v jiném okně sázkové aplikace.

29. Proto má odvolací soud za to, že primárním důvodem, proč ke zrušení sázek na danou příležitost (včetně sázky žalobce) došlo ze strany žalované neoprávněně, je neopodstatněná aplikace § 19 odst. 1 písm. d) Herního plánu na danou skutkovou situaci. Samotná existence potenciální jisté sázky (tzv. surebetu), bez ohledu na to, jak vznikla, totiž ke zrušení sázek nepostačuje, byť se to tak žalovaná snaží interpretovat. Při opačném výkladu by žalovaná (ad absurdum) mohla oprávněně rušit sázky i v případě, kdy by jistou sázku (tzv. surbet) vypsalala zcela záměrně.

30. Odvolací soud se dále ztotožňuje i se závěrem soudu prvního stupně, že uvedené herní pravidlo je nepřipustně znevýhodňující spotřebitele podle § 1813 a násl. o.z. a nelze ho aplikovat v dané skutkové situaci i z tohoto důvodu.

31. Podle § 1813 o.z. se má za to, že zakázaná jsou ujednání, která zakládají v rozporu s požadavkem přiměřenosti významnou nerovnováhu práv nebo povinností stran v neprospěch spotřebitele. To neplatí pro ujednání o předmětu plnění nebo ceně, pokud jsou spotřebiteli poskytnuty jasným a srozumitelným způsobem.

32. Podle § 1814 písm. b) a g) o.z. se zvláště zakazují (mimo jiné) ujednání, která spotřebitele zavazují plnit, zatímco podnikateli vznikne povinnost plnit splněním podmínky závislé na jeho vůli nebo která dovolují podnikateli, aby ze své vůle změnil práva či povinnosti stran.

33. Podle § 1815 o.z. se k nepřiměřenému ujednání nepřihlíží, ledaže se jej spotřebitel dovolá.

34. Uvedené pravidlo Herního plánu o rušení sázek v případě možné jisté sázky (tzv. surbetu) je zcela paušální a vůbec nezohledňuje otázku vědomostí spotřebitele o této situaci, resp. jeho účast na realizaci (zneužití) takové sázky, tedy otázku porušení pravidla sázení spotřebitelem, jehož sázka má být zrušena. Fakticky se tak přenáší odpovědnost za jednostranné pochybení žalované při stanovení kurzů na spotřebitele, který vsadil (všech, kteří vsadili) pouze výherní sázku (jako žalobce). Takto široká ochrana podnikatelského rizika žalované (pro případy, které sama způsobila) není podle názoru odvolacího soudu přípustná i při respektu ke specifickým pravidlům hromadného sázení v elektronické podobě. Ochrana zájmů ostatních sázejících, kteří měli vsadit v takové situaci proherní sázku, není podle názoru odvolacího soudu dostatečně silným protiargumentem, a to i proto, že tyto osoby se mohou zrušení (neplatnosti) sázky jednostranně dovolat.

35. V daném případě bylo navíc prokázáno, že žalovaná žádné systematické (automatické či ruční) prověřování všech případů (zda šlo, či nešlo o verzi jisté sázky) neprovádí tak, aby naplnila tvrzený objektivní charakter uvedeného pravidla. Jak uvedl svědek [příjmení], žalovaná, nesleduje všechno,“ aktivně prověřuje pro ni, více proherní než výherní situace,“ tedy případy, kde se objevily, „nějaké podezřelé okolnosti“ (rozuměno zejména okolnosti v neprospěch herního výsledku žalované, nikoli v neprospěch spotřebitelů), nebo se (v ostatních případech) objeví, „stížnosti“ (reklamace) klientů (sázkařů). To odpovídá shora uvedenému a také to odpovídá případu, kdy žalovaný dne [datum] sázku na volejbal (byť cíleně nízkou) prohrál, ačkoli šlo také o potenciál jisté sázky (tzv. surbetu). Představa žalované, že tato konkrétní opačná situace o ničem nevypovídá, je mylná.

36. Princip fair play, jak zdůrazňovala žalovaná, je třeba spatřovat v tom, že každý sázkař legitimně předpokládá, že žalovaná pravidla sázení plní. Sázkař tak má možnost vsadit podle pravidel, své úvahy a strategie na daný (v konkrétní okamžik pro všechny a všude stejný) kurz sázkové příležitosti a není povinen prověřovat a ujistit se (ex ante či ex post potvrzovat či vyvracet), zda tu je (někde v systému žalované byla) teoretická možnost jisté sázky (tzv. surbetu), ledaže se chce dovolat zrušení sázky a vrácení svého vkladu. Odpovědnost za nesprávné stanovení kurzů musí nést žalovaná ve všech uvedených případech, a to i po stránce soukromoprávní. Nejde o žádnou, „zvůli,“ jak žalovaná tvrdí. Pouze takový výklad může dále zajistit, že si žalovaná bude důsledně počínat tak, aby k uvedeným situacím, které jsou pro ni ztrátové, nedocházelo, popř. že budou zrušením sázky ze strany žalované postiženi jen ti spotřebitelé, kteří jistou sázku realizovali, třeba i ve shodě s jinými.

37. Soudu prvního stupně lze přisvědčit i v tom, že situace jisté sázky (tzv. surbetu) lze matematicky modelovat a od žalované to lze spravedlivě žádat (i předem). Uvedeným situacím tedy lze v první řadě předcházet snižováním možností pro chybné vypsání kurzů, což také žalovaná (až později) realizovala alespoň shora popsány systémovými úpravami při náběru PRE MATCH a LIVE sázek. Proto k situacím jisté sázky (tzv. surbetu) aktuálně dochází jen v ojedinělých případech. Svědek [příjmení] uvedl, že denně se u žalované realizují, „stovky tisíc“ sázkových příležitostí, zatímco případ jisté sázky (tzv. surbetu) se objevuje přibližně, „1x týdně až 1x za dva měsíce.“ Rozhodně tedy neobstojí tvrzení žalované, že riziko výplaty výher by v takových případech mohlo vést až k likvidaci jejího podnikání a že sporné pravidlo Herního plánu je v uvedeném znění nutné.

38. K otázce účasti spotřebitele na jisté sázce lze uvést, že elektronické identity sázejících (jejich identitní účty) se evidují, což uvedl i svědek [příjmení], lze tedy vysledovat konkrétní aktivity konkrétních sázejících (sázky, vklady, okamžiky a další digitální stopy) konkrétních osob, včetně případných osob, které případně danému sázkaři poskytují (v rozporu se zákonem) svou (druhou a další) identitu k sázení, jak žalovaná tvrdila. Nelze tedy přisvědčit námitkám žalované, že porušení pravidel ze strany spotřebitele, včetně spolupráce více podobných sázejících, nelze prokázat. Zakázané aktivity (podvádění) některých spotřebitelů lze samozřejmě potírat i jinak. Žalovaná tedy nezůstává zcela bez obrany.

39. Odvolací soud nepřijal ani argument, že podobným způsobem formulují sporné pravidlo Herního plánu i jiné sázkové kanceláře. Ochrana spotřebitele se musí uplatnit zejména v případě, kdy je reálná praxe poskytovatelů služeb opačná. To ostatně platí i pro jiné obory, kde k plošnému poškozování práv spotřebitelů (u více poskytovatelů) docházelo či dochází, např. při poskytování úvěrů, služeb elektronických komunikací, dodávek energií apod. Jinými slovy, porušení ochrany spotřebitele nemůže být ospravedlněno jen tím, že tak postupují (ve svůj prospěch) i jiní podnikatelé.

40. Na základě shora uvedených závěrů proto odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně podle § 219 o.s.ř. jako ve výroku I. věcně správný potvrdil.

41. Výrok II. o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně odvolací soud jako věcně správný také podle § 219 o.s.ř. potvrdil. V podrobnostech lze odkázat na vyčerpávající odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně pouze s tím rozdílem, že položka náhrady za ztrátu času v celkové výši 2 000 Kč byla v odůvodnění uvedena chybně dvakrát (v rámci cestovného, a ještě zvlášť jako náhrada), celkový součet byl ale proveden správně.

42. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy v odvolacím řízení žalovaná jako odvolatelka neuspěla vůbec. Náklady žalobce před odvolacím soudem se sestávají z odměny advokáta za 4 úkony právní služby po 1 860 Kč podle § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (vyjádření k odvolání a účast na jednání 3x). K tomu náleží 4 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, cestovné (3x) ve výši 2 604 Kč (při jedné cestě ze sídla advokáta k soudu a zpět v délce 426 km při průměrné spotřebě paliva 6,3 l [číslo] km, ceně paliva 27,20 Kč a paušální náhradě 4,40 Kč/km) a náhrada za ztrátu času na cestě 3x 10 hodin po 100 Kč podle § 14 advokátního tarifu. Celkové náklady řízení žalobce před odvolacím soudem tak činily 19 452 Kč (4x 1 860 Kč + 4x 300 Kč + 3x 2 604 Kč + 3x 1 000 Kč). Nárok na náhradu DPH ve výši 21 % podle § 137 odst. 3 o.s.ř. nebyl uplatňován. O místě a lhůtě plnění rozhodl odvolací soud podle § 149 odst. 1 o.s.ř. a § 160 odst. 1 o.s.ř. Žádný důvod k odepření náhrady nákladů řízení podle § 150 o.s.ř. odvolací soud neshledal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné, jestliže závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání je možno podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu soudu České republiky, prostřednictvím Okresního soudu v Berouně.

Beroun 7. října 2021

Mgr. Roman Fremr v. r.

předseda senátu